

αὕτη — εἶναι παχυλὴ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀπρονομίαις
 ἔνεκα τούτου δὲ παρατηρεῖ μετ' ἀδιαφορίας καὶ ἄνευ περιεργείας τὰ
 θαύματα τῆς νυκτός.

Ἐν πλήρει ἸΘ' αἰῶνι, εἰς ἐποχὴν πλουσίαν καὶ περιδοξοῦν ἐκ τῶν
 ὡν εἰσὶν ἀξίως μεγαλοφυῶν, ἐκ τόσων λαμπρῶν καὶ ὠφελίμων ἀντικει-
 μένων εἶναι ὀδυνηρὸν νὰ βεβαιώμεν τὴν ἐπικρατοῦσαν ταύτην ἀπο-
 νείαν. Καὶ πράγματι, ἐὰν ἐρωτήσῃτε τὰ δύο τρίτα τῶν ἀνθρώπων
 περὶ ὧν ἐμιλοῦμεν, τί εἶναι ἀστὴρ, οἱ μὲν εἰς ὑποκειμένην
 χωρὶς νὰ ἀποκριθῶσιν, οἱ δὲ εἰς τὴν σῆς ἐκλάβωσιν ὡς παρὰ τὴν
 ἐνῶ ἄλλοι, καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ μᾶλλον ἡλίθιοι, εἰς τὴν ἀποκριθῶσιν
 ἀφελέστατα ὅτι εἶναι πῦρ καὶ ὅτι ἀνοίξωσιν ὑπερμέτρως τοὺς οὐρα-
 νοὺς εὐρίσκοντες τὴν ἐρώτησίν σας λίαν παρὰ δόξαν. Ἐκτὸς τούτου
 οὐδὲν, οὐδὲν . . .

Ἄ! ἐὰν ἠδύναντο νὰ θαυμάσωσι τὸν θεὸν τούτον, τὸ στερεῶν
 μὴ αὐτὸ, ἔνθα νομίζουσιν ὅτι καίτοι ὁ παράδεισος! ἐὰν τὸ πᾶν
 μᾶλλον ἠδύνατο νὰ ἵππηται, ὡς ὁ Γιούγγ, ὡς ὁ Βύρων, πρὸς τὴν
 χώρας ἐκείνου ἔνθα ὁ Σείριος καὶ ὁ Ὀρίων περιφέρουσι τὰς πλῆ-
 χρούς ἀκτῖνάς των, ἔνθα τὸ Ἄπειρον ἀναπτύσσεται ἐν ἔλθῃ αὐτοῦ
 φρικτῇ μεγαλοπρεπείᾳ! Ναι, ἐὰν τὸ πνεῦμά των ἔφθανε τὰ εὐρα-
 ῦφη ὅποια μεταλλοκρήθρην εἰς ἐγένετο ἐν αὐτοῖς! Ἐὰν ὀλίγοντα
 τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς φύσεώς των εἰς ἐμάνθανον πόσον εἶναι ὠραία ἢ
 ὀρθώπιος γενεά! πόσον εἶναι μέγα καὶ ποικίλον τὸ εἶδημα ἑπε-
 ἔπεφυλάχθη, πόσον πρὸ πάντων ὁ Δημιουργὸς τοῦ εὐρέως τῶν
 Σύμπαντος υπερβαίνει κατ' ἰσχὺν καὶ κατὰ δικαιοσύνην, τὸν πε-
 μορφωθέντα θεὸν τῶν χιμαίρων των! . . .

— Δὲν ὑφίσταται λοιπὸν, εἶπεν ὁ σκεπτικὸς Ἰουλιανὸς, ὁ ἐξ
 τυπὸς Θεός, ὁ Ἰερωθῆς ὁ ὑπερχορεύων τοὺς πίνακας τοῦ νόμου
 βυσσοδομῶν τὴν καταστροφὴν τῶν Μεδιανιτῶν καὶ διατάσεων εἰς
 ὑδάτα τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης νὰ ἀποσυρθῶσιν ἔμπροσθεν τῶν
 ἐρκίων;

— Μὴ καταγελῶμεν τῶν παρελθουσῶν δοξασιῶν, τέκνα μου.
 ἱστορικῶς παραδόσεις ἦσαν ἀνέλογοι τῶν τότε πνευμάτων. Ἐ-
 γὼν λοιπὸν, τέκνα μου, ὅτι ὁ κῆρ εἰς τὴν εἰρηγήν ἐπὶ τῇ ἡλικίᾳ
 φώσκει τοῦ καὶ εἰς τὴν ἀφῆται τὸ ἄξιωμα ἐκείνου τοῦ Χριστοῦ—